ابو بصیر این دعا را برای طلب روزی از حضرت صادق(علیه‌السلام) روایت کرده: و آن حضرت فرمود: این دعای علی بن الحسین(علیه‌السلام) است که خدا را به آن می‌خواند: خدایا نیکی معیشت را از تو می‌خواهم، معیشتی که به آن بر همه خواسته‌هایم نیرو گیرم و به آن در زندگی به آخرتم برسم، بی‌آنکه در فراوانی نعمتم قرار دهی تا طغیان کنم، یا به آن بر من تنگ گیری تا بدبخت شوم، از روزی حلالت بر من فراخی ده و بر من از ریزش فضلت، از نزد خود نعمت کامل و عطای بی منّت عنایت کن و مرا به فراوانی آن، از شکر نعمتت غافل مکن که زیبایی‌اش سرگرمم سازد و خوش‌رنگی‌های شگفت‌انگیزش دلم را برباید و نه با کم دادنش به من که از زحمت در به دست آوردنش، عملم برای خدا ضعیف گردد و اندوهش سینه‌ام را پر کند، ای معبود من، از معیشت، آن اندازه به من عطا کن

که بی‌نیازی از بندگان شرّیرت باشد و رساننده‌ای که به وسیله آن به خشنودی‌ات برسم، ای معبود من، از شرّ دنیا و آنچه در آن است به تو پناه می‌آورم، دنیا را بر من زندان و فراقش را بر من اندوه قرار مده، مرا از فتنه‌های آن، درحالی‌که از من راضی باشی و عملم در آن پذیرفته باشد، به سوی خانه زندگی ابدی و خانه‌های خوبان بیرون آور و دنیای فانی را برایم به نعمت خانه باقی تبدیل کن؛ خدایا از سختی و لرزش‌هایش و از یورش‌های شیاطین و سلاطین و از عذابش و تجاوز هرکه در آن بر من تجاوز کند به تو پناه می‌آورم. خدایا هرکه بر ضد من نقشه کشید، تو بر ضد او نقش بکش و هرکه نسبت به من قصد بد دارد، تو نسبت به او قصد بد کن و تیزی اسلحه کسی که تیزی اسلحه‌اش را برای من قرار داد، کند کن و آتش کسی که هیزمش را بر ضد من افروخته، خاموش نما و فریب فریبکاران را از من کفایت کن

و دیده کافران را از من کور کن و اندوه کسی که اندوهش را بر من وارد نموده کفایت کن و شرّ حسودان را از من برطرف نما و مرا از این‌ها با آرامش حفظ کن و زره محکمت را به من بپوشان و در پوشش نگهداری‌ات زنده‌ام بدار و حالم را اصلاح کن و گفتارم را به کردارم راست آر و به من در خاندان و دارایی‌ام برکت ده.

معبودم، زبان‌ها از ادای ثنایت آن‌چنان‌که شایسته عظمت توست کوتاه است و خردها از درک ژرفای جمالت ناتوان است و دیده‌ها از تماشای بزرگی‌های ذاتت درمانده است، برای انسان‌ها راهی به‌سوی شناسایی‌ات جز ناتوانی از شناختنت قرار ندادی، معبودم، ما را از کسانی قرار ده که شاخسارهای اشتیاق به سویت در بوستان‌های سینه‌هایشان استوار و پابرجا شده است و سوز عشقت در کانون دل‌هایشان برافروخته، از این روی به آشیانه اندیشه‌های والا جای گیرند

و در گلستان قرب و مکاشفه‌ات خوش‌گذرانی می‌کنند و از حوض‌های محبّتت با جام ملاطفت می‌نوشند؛ و در کنار نهرهای حسن‌نیّت و خیرخواهی‌ات وارد می‌شوند، درحالی‌که پرده از دیدگانشان برداشته شده و تاریکی دودلی از باورها و درون‌هایشان دور گشته و خلجان شک از دل‌ها و باطنشان بیرون رفته و سینه‌هایشان با تحقّق معرفت، گشوده شده و همّتشان برای پیشی گرفتن در میدان خوشبختی بر اثر زهد، بلندی گرفته و نوشیدنشان در چشمه زلال کردار، گوارا شده و باطنشان در مجلس انس، پاکیزه گشته و راهشان در جای ترسناک، ایمنی یافته و جانشان با رجوع به رب الارباب، اطمینان یافته؛ و ارواحشان به نیکبختی و رستگاری، یقین یافته و دیدگانشان با نظر به محبوبشان، روشنی گرفته و آرامششان با دریافت خواهش و رسیدن به آرزو، استقرار یافته و تجارتشان در فروش دنیا به آخرت سودبخش بوده

خدایا، چه لذّت‌بخش است در دل‌ها خاطرات الهام گرفته از یادت و چقدر شیرین است پویش به‌سوی تو با مرکب اندیشه‌ها در راه‌های غیب و طعم عشقت چه خوش و شربت مقام قربت چقدر گوارا است، پس ما را از راندن و دور کردنت پناه ده و از ویژه‌ترین عارفانت و شایسته‌ترین بندگانت و راست‌گوترین فرمان‌برانت و خالص‌ترین پرستندگانت قرار داده، ای بزرگ، ای باشکوه، ای مهمان‌نواز،ای رساننده به مطلوب، ای به رحمتت و احسانت، به مهربانی‌ات ای مهربان‌ترین مهربانان.

خدایا، فرمانبری‌ات را به ما الهام فرما و ما را از نافرمانیت دور کن و راه رسیدن به آنچه از خشنودی‌ات آرزومندیم آسان کن و ما را در میان بهشت‌هایت جای ده و از برابر دیدگان دل‌هایمان، ابرهای شک و دودلی را بزدای و از قلوبمان پرده‌های تردید و کوردلی را کنار زن و از نهادمان باطل را نابود کن و حق را در درون ما استوار گردان

زیرا شک‌ها و گمان‌ها، بارور کننده‌ی آشوب‌ها و تیره کننده‌ی عطاها و بخشش‌های زلال و بی‌آلایش‌اند، خدایا ما را بر کشتی‌های نجاتت سوار کن و از لذّت راز و نیازت بهره‌مند گردان و به حوض‌های دوستی‌ات وارد کن؛ و شیرینی محبّت و مقام قربت را به ما بچشان، کوششمان را در راهت و همّتمان را در طاعتت قرار ده و نیّت‌هایمان را در معامله با خود خالص گردان، چراکه ما با تو و از توییم و برای ما وسیله‌ای جز به‌سوی تو نیست، معبودم، مرا از گزیدگان بندگان خوبت قرار ده و به شایستگان نیکوکار ملحق کن، هم آنان‌که به کار نیک و جوانمردی پیشی گرفتند و به‌سوی خیرات شتافتند و برای کارهای خداپسند ماندگار تلاش کردند و برای رسیدن به درجات بلند کوشش نمودند، همانا تو بر هر چیز توانایی و به اجابت دعا سزاواری، به مهربانی‌ات ای مهربان‌ترین مهربانان.